

de regering vil fortryde bitterligt inden for ganske få år.

Formanden:

Tak til hr. Martin Lidegaard. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Vi står jo i en situation, hvor vi er ved at overlade en arv til vores børn og efterfølgere, som vil gøre enhver snak om ældrebyrde og problemer med efterløn og velfærd til den rene hyggefortælling, for vi er jo i færd med at opbruge de oliere ressourcer, der er på jordkloden, i et tempo, som i hvert fald gør det ganske sikkert, at der om få år kun vil være nogle få dyre dråber tilbage.

Det er det ene afgørende problem, som gør, at enhver regering burde føle det som en af sine vigtigste opgaver at sikre, at vi fik afviklet vores afhængighed af olie og fik sikret, at vi udviklede nogle andre energikilder, særlig når det gælder transportsektoren, fordi der jo i særlig grad ikke er sket hverken en effektiv besparelse i transportsektoren eller en udvikling af vedvarende energi, som for alvor er blevet inddraget på området. Det er det ene afgørende udgangspunkt for den her diskussion.

Det andet er jo spørgsmålet ikke bare om forsyningsikkerhed, men om sikkerhed i al almindelighed, for det er jo en kendsgerning, at hvis man gør sig afhængig af energitilførsel fra en række lande, hvor politisk og social uro er fremherskende, så har man også sat sig selv i en vanskelig situation. Det gælder bl.a., når man taler om gas fra Rusland, som selv om den ikke direkte er under kontrol af den russiske mafia, så er den i hvert fald tæt på at være det af folk af samme slags. Jeg håber ikke, at vi nu kommer i krig med Rusland, for det handler jo også om olie fra nogle andre ganske få steder i verden.

Når man er så afhængig, så kommer man ganske ofte i en situation, hvor ens interesser også skal varetages ved hjælp af voldelige midler. Selv om Irakkriegen ikke er på dagsordenen i dag, mener jeg, at vi risikerer, hvis vi ikke får os løstrevet af den her afhængighed, at komme i tilsvarende uføre, også i andre situationer.

Så er der det, som vi i andre debatter har haft anledning til at diskutere, nemlig det økologiske fodaftryk, altså den nuværende generation af danskeres meget voldsomme forbrug af jordens ressourcer, hvor regeringen jo har en ambition om, at vi skal reducere det med 75 pct. uden dog

at have nogle konkrete bud på, hvordan vi skulle komme derved, og selvfølgelig også uden at have en plan for det. Men det er dog en hensigt.

Det får mig så ind på, hvorfor jeg alligevel, på trods af at det må være sådan, at man i den her situation må støtte ethvert forslag, som bare er et lille skridt i den rigtige retning, faktisk synes, at det er meget svært at støtte SF's forslag. Hvis man tager den måde, man vil opfylde Europa-Kommissionens krav på, så er det jo bl.a. ved hjælp af ætanol, som importeres fra Brasilien, givetvis af høj kvalitet, men det er jo, som fru Charlotte Dyremose påpegede, transportmæssigt dybt problematisk. I virkeligheden er det vel også problematisk, at vi er baseret på, at vores energiproblemer skal løses, ved at man i stort omfang fjerner regnskov osv. i Sydamerika. Så jeg synes, at det er en skidt ting.

Kl. 16.15

Det andet, som gør, at vi ikke kan støtte SF's forslag, er, at det tager udgangspunkt i en landbrugsproduktion, som er baseret på, at man har en stor produktion af spild, af affald. Efter vores opfattelse bør man sats på, at landbruget faktisk er i balance med sig selv og med naturen, og det er udgangspunktet.

Det ændrer selvfølgelig ikke ved, at så længe vi ikke er kommet dertil, så har vi nogle produkter, som selvfølgelig skal bruges. De bliver brugt, og vi er ikke særlig overbeviste om, at det at tilslutte sig Europa-Kommissionens målsætning og så bruge de produkter, der er – halm m.v. i produktionen af biobrændsel – skaber en bedre udnyttelse af de ressourcer, der ligger i de her produkter, end den, vi allerede har.

Til gengæld vil jeg bare sige, at vi er meget positive over for den del af SF's forslag, der handler om, at man skal afsætte nogle flere penge til at forske i nogle løsninger. Vi så gerne, at en sådan pulje var formuleret lidt bredere eller i hvert fald var suppleret med puljer, som rettede sig mod andre områder. Men det er givetvis noget af det, vi nok godt kunne finde ud af. Vi var da i sin tid i stand til sammen med Socialdemokraterne, De Radikale og SF at lave en brintpulje, og det vil vi sikkert også være i stand til fremover.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Per Clausen trak et af Enhedslistens klassiske hovedargumenter frem, nemlig at restprodukterne skal blive ude i landbrugsarealerne. Jeg har egentlig undret mig, for betyder det så